

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa M.P. przeciwko J.W. i [...] Zakładowi Ubezpieczeń
Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej J.W. koszty
postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące
siedemset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem przez powódkę M.P. skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie

postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na potrzebie wykładni art. 362 k.c. jako budzącego poważne wątpliwości oraz wywołującego rozbieżności w orzecznictwie sądów, co wymagało wykazania w drodze należyście uargumentowanego wyводу prawnego, ilustrowanego konkretnymi orzeczeniami sądowymi, że wskazany przepis prawa jest rozbieżnie interpretowany, a jego niejednolita wykładnia prowadzi do wydawania sprzecznych rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub bardzo zbliżonych stanach faktycznych. Wymogu tego wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie spełnia, albowiem jego uzasadnienie sprowadza się do przytoczenia cytowanych *in extenso* fragmentów komentarza do tego przepisu autorstwa P. Sobolewskiego zamieszczonego w pracy zbiorowej "Komentarz do kodeksu cywilnego" pod red. K. O., stanowiących przegląd różnych teorii dotyczących instytucji przyczynienia się poszkodowanego do szkody, bez szczegółowego ich odniesienia do zapatrywań prawnych Sądu Apelacyjnego, które legły u podstaw kwestionowanego rozstrzygnięcia. Tymczasem należy podnieść, że zastosowanie przez Sąd w konkretnym stanie faktycznym jednego z przyjętych w doktrynie poglądów jest przejawem wielokierunkowości stosowania

prawa oraz różnorodności orzecznictwa - naturalnej i uzasadnionej różnymi stanami faktycznymi.

Skarżąca powołała się także na oczywistą zasadność skargi. Uwzględnienie tej przyczyny kasacyjnej zależy od wykazania kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznego *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikania w szczegóły sprawy. Spełnienie tej przesłanki możliwe jest wyłącznie przy tak ewidentnym naruszeniu prawa, którego stwierdzenie nie wymaga dokonywania pogłębionej analizy i studiowania akt sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, nie publ., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ., z dnia 21 maja 2008 r., nie publ., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.). Powódka podniosła, że skarga jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie art. 362 k.c. i art. 445 k.c. Jednakże sposób nader lakonicznej motywacji tej przyczyny kasacyjnej wskazuje nie tyle na istnienie widocznego kwalifikowanego uchybienia wskazanym w skardze normom prawa materialnego, ile na kwestionowanie przez skarżącą przeprowadzonej przez Sąd oceny dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych oraz na brak akceptacji przez skarżącą oddalenia powództwa o dalsze zadośćuczynienie.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w art. 98 i 99 w zw. z art. 108 i 398²¹ k.p.c.

jw